

[Veistrup.]

holder 335 Paragraffer, ikke egner sig til at blive gennemgaaet i Enkeltheder ved en første Behandling. Mit Parti ønsker Lovforslaget gennemført snarest muligt. Vi ønsker det, fordi der herved skabes en Enhed i vor sociale Lovgivning i Stedet for den Splittethed, vi hidtil har arbejdet under. Vi ønsker det, fordi Magt og Myndighed i Forbindelse med Ansvar for Midlernes Tilvejebringelse og Anvendelse lægges over paa et enkelt Administrationsorgan, nemlig det folkevalgte Kommuneraad. Det er min Tro og mit Haab, at dette Lovforslag, naar det er gennemført, vil have Bærekraft langt ud i Fremtiden. Den nuværende Fattiglov er godt og vel 40 Aar gammel, og jeg vilde tro, at ogsaa den her foreliggende Lov vil komme til at gælde og virke i en lang Aarrække. Lad den om muligt virke i mere end 40 Aar, og lad saa dem, der kommer efter, sørge for Resten.

Jeg skal ikke gaa ind i en Polemik med det ærede Medlem, som talte for de Konservative; jeg tror, at den højtærede Minister vil besørge det Stykke Arbejde. Men naar det ærede Medlem fremsatte en saa stærk Kritik overfor Venstre, som Tilfældet var, mindes jeg uvilkaarligt det gamle Ord, som Drengen sagde, da hans Fader og Moder sloges: Gudskelov vi er udenfor. Naar dernæst det ærede Medlem talte om de store Brød, havde jeg næsten Følelsen af, at det var Misundelse, der prægede det ærede Medlem, fordi man fra konservativ Side i dette Øjeblik mangler det daglige Brød politisk talt.

Socialministeren (Steincke): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Den ærede sidste Ordfører opfordrede mig direkte til at indlede en Polemik med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), men rent bortset fra, at jeg formentlig først erhverver Navnet Victor, der betyder Sejrherrer, naar Forslaget er gennemført, føler jeg mig i Dag saa fredselst stemt, at det ikke kunde falde mig ind at indlede nogen egentlig Polemik, selv mod det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle korte, spagfærdige og fuldt ud saglige Bemærkninger, saa vidt det er mig muligt.

For det første vil jeg gerne takke ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti for de mange venlige Udtalelser,

der faldt dels til mig personlig, dels om det Arbejde, der i dette Lovforslag er præsteret fra Socialministeriets Side. Det ærede Medlem viste jo betydelige Kundskaber paa Bageriets Omraade, var virkelig sagkyndig i Behandlingen af Brød, ogsaa i at slaa større Brød op, end man kan bage, og det var ikke lige vitaminfyldt alt, hvad det ærede Medlem sagde. Det skal jeg nu lade ligge; jeg har kun en meget ringe Indsigt i Brød; navnlig fedt Brød og Hvedebrød har jeg ikke Spor af Kendskab til; jeg plejer i det hele taget ikke at beskæftige mig med en Diskussion paa Grundlag af Bagervidenskaben.

Det ærede Medlem sagde, at naar man intet Ændringsforslag stillede fra konservativ Side, betød dette ingenlunde, at man havde givet Loven fri Bane, men Grunden var den, at Realitetsændringer ikke var mulige. Det frister mig ikke i Dag at genoptage den Diskussion, der fandt Sted i det høje Folketing i Lørdags, hvor jeg paaviste, at det med Hensyn til Socialreformen havde været overordentlig let for det konservative Folkeparti at deltage i hele Arbejdet, hvis de havde ment det politisk rimeligt og forsvarligt at gøre det. Men selv bortset derfra kan jeg ikke anerkende den Betragtning, at man fra et ansvarligt Partis Side, naar et Lovforslag har ligget paa Rigsdagens Bord en 3—4 Aar, af Hensyn til en eller anden tilfældig politisk Situation kan undlade at gøre sit politiske Arbejde, at stille de Ændringsforslag, som man mener er rimelige, blot fordi man ikke vil være med i et eller andet Forlig. Det er efter min Formening for let at slippe fra det som Rigsdagsmand. Jeg har siddet i dette Ting og anvendt mange Timer paa Udformningen af Ændringsforslag, hvis Skæbne jeg vidste var givet paa Forhaand. Men jeg har ikke af Hensyn til, at jeg vidste, at jeg ikke kunde trænge igennem med dem, undladt at gøre det Arbejde, som jeg mente at skyldte mit Parti og min Stilling som Rigsdagsmand, nemlig at stille de Forslag; jeg ansaa for rigtige. Det har det konservative Folkeparti haft 3 Aar til. Hvor lang Tid de finder det rimeligt at have, ved jeg ikke; men jeg vilde sige, at 3 Uger for mig vilde være tilstrækkeligt. Det forekommer mig mærkeligt at høre den ærede Ordfører for det konservative Parti bruge den Art af Argumentation overfor et stort og vigtigt Lovforslag som dette, at der ingen Tid har været til at stille Ændringsforslag, naar det har ligget her i 3 Aar. Og endnu mærkeligere forekommer det mig, at det ærede